

«Για σένα σφάχτηκε ο Αμνός του Θεού και συ τον αφήνεις;»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Η θεία Λειτουργία γίνεται για την θεία Κοινωνία. Η θεία Λειτουργία είναι ένα ωραίο δέντρο και καρπός, γλυκός καρπός του δέντρου αυτού, είναι η θεία Κοινωνία.

Όλα στην Θεία Λειτουργία έγιναν για να βγεί ο Ιερέας έξω κρατώντας τό Άγιο Ποτήριο καί νά πεί: «Μετά φόβου θεού, πίστεως καί αγάπης, προσέλθετε». Αν όμως δέν προσερχόμαστε για νά κοινωνήσουμε, τότε τί έννοια έχουν τά όσα ωραία έγιναν για νά ετοιμαστεί τό θείο Τραπέζι και οί τόσες ευχές του Ιερέα πού είπε για τήν θεία Κοινωνία;

Ξαναλέω τόν λόγο του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, πού απευθύνει σέ εκείνους πού δέν κοινωνούν και τούς λέει: «Γιά σένα σφάχτηκε ο Αμνός του Θεού καί σύ τόν αφήνεις;».

Αλλά είπαμε αγαπητοί μου αδελφοί, ότι γιά νά γευθούμε τήν θεία Κοινωνία, γιά νά έχει αυτή μέσα μας τά σωστικά της απο-τελέσματα, γιά νά είναι πραγματικά «κοινωνία» μέ τόν Θεό, πρέπει νά τό προσπαθούμε νά καθαρίζουμε τήν ψυχή μας από τά αμαρτωλά πάθη. Γιατί άν η ψυχή μας είναι ακάθαρτη, ο Θεός, είπαμε, δέν μπορεί νά ενωθεί μέ ακάθατο.

Ωστε λοιπόν: Αυτά τά δύο, αγαπητοί μου, συνιστούν τόν σωστό ορθόδοξο χριστιανό. Πρώτον μέν ο αγώνας μας γιά νά καθαρίσουμε τήν ψυχή μας από τά βρώμικα πάθη- καί δεύτερον, νά κοινωνούμε τό Σώμα καί τό Αίμα του Χριστού, νά μετέχουμε γενικά στά ιερά Μυστήρια.

Το λέγω αυτό, γιατί στήν Έκκλησία μας εμφανίστηκαν παλαιά δύο αιρετικοί. Ο ένας ήταν ο δυτικός Βαρλαάμ, ο οποίος τόνιζε τήν συμμετοχή στά Μυστήρια, χωρίς όμως νά έκρινε ως αναγκαία τήν ψυχική καθαρότητα. Καί από τήν άλλη πλευρά ήταν οί αιρετικοί Μασσαλιανοί (ή Ευχίτες), οί οποίοι τόνιζαν τήν άσκητικότητα καί τήν προσευχή χωρίς όμως νά τονίζουν την θεία Κοινωνία. Αυτά τά δύο άκρα είναι αιρετικά, αλλά ο δικός μας άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς τά συνεδίασε καί κήρυττε: Άσκηση καί προσευχή μέ θεία Κοινωνία. Πρίν από τήν θεία Κοινωνία οπωσδήποτε πρέπει νά νηστεύουμε. Τό πόσο όμως πρέπει νά νηστεύουμε αυτό δέν καθορίζεται. Αυτό εξαρτάται από τήν υγεία του κα-θενός, από τήν ψυχική καί σωματική αντοχή του, από το πόσο συχνά κοινωνάει ή καί από άλλους παράγοντες. Όλα αυτά θά τά λάβει υπ' όψιν του ο καλός καί φω-τισμένος πνευματικός καί θά βάλει ανάλογη νηστεία στόν κάθε πιστό.

Υπάρχουν νέ-οι καί νέες στήν Αθήνα, αλλά καί αλλού, οί οποίοι θέλουν νά κοινωνούν συχνά, αλλά δέν τούς αφήνει ο άθεος πατέρας τους. Καί τό καταλαβαίνει ο αθεόφοβος από την νηστεία πού θέλει νά κάνει τό παιδί του. Στήν περίπτωση αυτή ο καλός πνευματι-κός θά συμβουλέψει αυτόν τον νέο ή τήν νέα, γιά νά μήν στερηθεί την θεία Κοινω-νία καί γιά νά αποφύγει τήν ταραχή μέ τόν πατέρα του, νά νηστέψει κρυφά μόνο μι-σή μέρα, μόνο τό Σάββατο τό βράδυ, καί τήν άλλη μέρα νά πάει νά κοινωνήσει. Καί έχω ακούσει ότι καλοί πνευματικοί έτσι

πράγματι ενεργούν. Τήν θεία Κοινωνία, αδελφοί μου, πρέπει νά τήν λαμβάνουμε μέ ευλάβεια καί τάξη. Καί βέβαια έτσι πρέπει νά γίνεται, αφού πρόκειται γιά κοινωνία του Σώματος καί του Αίματος του Χριστού, πού και οί άγγελοι του ουρανού μέ πόθο καί δέος ατε-νίζουν. Όχι λοιπόν κουβέντες καί φωνές ή καί σπρωξίματα στήν θεία Κοινωνία. Ο καθένας νά στέκεται ήρεμα καί νά προσεύχεται από μέσα του μέχρις ότου έρθει ή σειρά του γιά νά κοινωνήσει.

Οί Ιουδαίοι όταν έτρωγαν τόν πασχάλιο αμνό, πού προεικόνιζε τήν θεία Κοινωνία ήταν όρθιοι καί κρατούσαν ραβδί στό χέρι. Έτσι καί εμείς όταν κοινωνούμε. Η ράβδος στήν Παλαιά Διαθήκη προτύπωνε τόν Σταυρό. Όταν λοιπόν έρχεται η σειρά σας για να κοινωνήσετε, νά κάνετε πρώτα τόν σταυρό σας νά παίρνετε έπειτα τό άγιο Μανδήλιο καί νά τό βάζετε κάτω από τό σαγό-νι σας, ώστε νά καλύπτεται μέ τό άγιο Μανδήλιο ή απόσταση του προσώπου σας από τό Άγιο Ποτήριο. Αυτό γίνεται, μήπως, εάν συμβεί καί πέσει σταγόνα του θεί-ου Αίματος από την αγία Λαβίδα — φύλαγε, Χριστέ, τήν ώρα αυτή! —, η θεία αυτή σταγόνα νά πέσει πάνω στό άγιο Μανδήλιο καί νά μήν πέσει κάτω.

Γιατί αυτό, χρι-στιανοί μου, τό νά πέσει η θεία Κοινωνία κάτω στό δάπεδο είναι μεγάλη αμαρτία. Κάνοντας λοιπόν τόν σταυρό σας, όταν έρθει η σειρά σας γιά τήν θεία Κοινωνία, παίρνετε τό άγιο Μανδήλιο καί τό βάζετε κάτω από τό σαγό-νι σας καί ανοίγετε κα-λά τό στόμα σας γιά νά κοινωνήσετε. Αφού κοινωνήσετε, σπογγίζετε τό στόμα σας, κάνετε πάλι τόν σταυρό σας καί παραχωρείτε τήν σειρά σας στόν επόμενο. Σάς παρακαλώ, χρι-στιανοί μου, νά μάθετε τά παιδάκια νά κοινωνούν καί αυτά μέ τόν ίδιο τρόπο καί μάλιστα νά κοινωνούν μόνα τους. Δέν είναι καθόλου σωστό νά τρέ-χει ένας μεγάλος γιά νά βοηθήσει νά κοινωνήσει ένα παιδάκι του Δημοτικού Σχο-λείου. Άς αφήνουμε τά παιδάκια νά κοινωνούν μόνα τους.

Εχω παρατηρήσει ότι, όταν αφήνουμε τά παιδιά νά κοινωνούν μόνα τους, κοινωνούν μιά χαρά- κοινωνούν καλύτερα από τούς μεγάλους. Ξέρω όμως ότι γιά νά τά καταφέρει νά κοινωνάει μό-νο του καί σωστά τό παιδί, χρειάζεται τήν καλή συμβουλή από την μάνα του. Η καλή χριστιανή μητέρα θά συμβουλέψει τό παιδί της στό σπίτι από τήν προηγούμε-νη μέρα καί τό σταυρό του νά κάνει πρίν από τήν θεία Κοινωνία καί τό στόμα του καλά νά ανοίξει καί νά τό σπογγίσει καλά, όταν θά κοινωνήσει.

Ο Γόρτυνος Ιερεμίας

Πηγές: inpantanassis.blogspot.gr - hristospanagia.gr